

věry v úřadě, takže výšku vojenské správě odpůrcem způsobené škody jen tato v cestě administrativní určití může. Pro nárok, o němž rozhodovati a jež likvidovati přikázáno jest úřadům správním, byly dle čl. III. uvoz. zák. k ex. ř. dosavadní předpisy o zajištění ponechány v platnosti, zvláště když jde o nárok eráru, pro jaký vojenské úřady dle zákona ze dne 6. června 1887 čís. 72 ř. z. povolány jsou, vydati proti dlužníku nález na náhradu škody (čl. XXVII. čís. 5 uvoz. zák. k ex. ř.). Vždyť článkem III. uvoz. zák. k ex. ř. měly býti vyloučeny jediné čistě soukromoprávní pohledávky eráru, pro které ovšem výhoda, dvorním dekretem ze dne 18. září 1786 čís. 577 sb. z. s. stanovená platiti nemůže. Jelikož pro navrhovatelkou uvedený náhradní nárok jest vedle § 7 zákona ze dne 6. června 1887 čís. 72 ř. z. přípustna zjišťovací exekuce i na základě nálezu vojenského soudu, dosud právní moci nenabyvšího, a kde o takový nárok se jedná, lze vedle ustanovení dvor. dekretu z 18. září 1786 čís. 577 lit. c) sb. z. s. na zajištění jeho povolit i prozatímní opatření již i na základě pouhého výkazu o zahájeném vyhledávání (lediglich durch Dartuung hangender Inquisitionen), není tu potřeby vykazovati předpoklady, jaké pro povolení prozatímního opatření § 379 ex. ř. ustanovuje, jen když vykázáno jest, že koná se trestní řízení proti dlužníku, v kterém tvrzený náhradní nárok eráru má býti zjištěn.

Čís. 256.

S hlediska § 39 čís. 1 ex. ř. záleží jen na tom, zda exekuční titul byl úřadem, k tomu povolaným, v zákonnité formě a právoplatným způsobem zrušen, účinnosti zbaven nebo za neplatný prohlášen. Naproti tomu jest lhostejno, zda oním úřadem byl právě soud a zda formou rozhodnutí byl právě rozsudek.

(Rozh. ze dne 19. srpna 1919, R I 321/19.)

V exekuční záležitosti okresní nemocenské pokladny proti staviteli A-ovi zamítl exekuční soud dlužníkův návrh, by exekuce byla dle § 39 č. 1 ex. ř. zrušena, zaujáv toto stanovisko: Vedle § 39/1 ex. ř. může exekuce zrušena býti toliko tenkrát, když exekuční titul byl »rozsudkem« za neplatný uznán, zrušen aneb jinak za neúčinný prohlášen. V daném případě však exekuční titul nebyl »rozsudkem« za neplatný uznán, zrušen nebo jinak za neúčinný prohlášen, nýbrž byla toliko doložka, »že výkaz o nedoplatech vzrostl v právní moc a jest vykonatelným« okresním hejtmánstvím zrušena a nové řízení a rozhodnutí nařízeno. Rekursní soud návrhu vyhověl. Důvody: Dle § 39 č. 1 ex. ř. jest exekuci k návrhu zrušiti a exekuční úkony dosud vykonané zavrhnouti v tom případě, byl-li exekuční titul, který jest jejím základem, právoplatným rozsudkem uznán za neplatný, zrušen, nebo jinak za bezúčinný prohlášen. Zákon sice v § 39 č. 1 ex. ř. mluví jen o zrušení pokud se týče prohlášení bezúčinným exekučního titulu »rozsudkem«, ale dle právního náhledu soudu rekursního výrazu toho bylo použito v zákoně jen vzhledem na pravidelné případy demonstrativně, a vyrozumívá se jím

nejen rozsudek, nýbrž i každý jemu na roveň postavený jiný způsob zrušení pokud se týče prohlášení bezúčinným exekučního titulu, ježto tento může býti zrušen i jiným způsobem, který má též účinek a touž moc jako na př. usnesením při povolené exekuci, při zmateční stížnosti dle čl. XXIII. uvoz. zák. k c. ř. s. a dále smírem, a ježto dále při mnohých exekučních titulech, jako jsou zejména nálezy správních úřadů a veřejnoprávních orgánů, zrušení těchto titulů rozsudkem dle povahy věci není ani možným a bez exekučního titulu žádná exekuce nemůže zůstat v platnosti. Proto jest soud rekursní právního názoru, že zrušení výkazu nedoplatků nemocenské pokladny nadřízeným politickým úřadem jest na roveň postaveno zrušení téhož rozsudkem. Ježto v daném případě byl výkaz nedoplatků okresní nemocenské pokladny opatřený doložkou vykonatelnosti, k stížnosti dlužníka rozhodnutím místodržitelství pro vadnost řízení zrušen a okresnímu hejtmánství uloženo, by řízení doplnilo a znovu jak o povinnosti platební dlužníka, tak i o výši pohledávky nemocenské pokladny rozhodlo, měl prvý soudce vyhověti návrhu dlužníka na zrušení exekuce, povolené právě na základě zmíněného a uvedeným rozhodnutím odstraněného výkazu nedoplatků.

Nejvyšší soud nedal místa dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekursní soud správně poukázal k tomu, že v případech § 39 č. 1 ex. ř. uvádí se rozsudek, jímž exekuční titul byl zrušen, jen příkladem, takže předpisu uvedeného užití sluší všude tam, kde exekuční titul, podle kterého byla exekuce povolena, pozbyl účinnosti. To stalo se právě i ohledně výkazu okresní nemocenské pokladny stvrzeného správním úřadem, který, když stvrzení správního úřadu první stolice bylo rozhodnutím místodržitelství zrušeno, pozbyl vůbec účinnosti. Vždyť § 41 zákona ze dne 30. března 1888 čís. 33 ř. z. výslovně určuje, že spory, které vzniknou mezi zaměstnavateli a pokladnou o povinnosti k placení příspěvků (§ 33) neb o náhradě dle § 32, rozhodovati přísluší dozorčímu úřadu správnímu, to jest politickému úřadu první stolice (§ 19), z jehož rozhodnutí jde další opravný prostředek dle § 70 na správní úřady vyšší. Nemohl by tudíž soud o platnosti výkazu okresní nemocenské pokladny vůbec rozhodnouti, nýbrž jedině úřad správní, jehož rozhodnutí má ovšem též význam jako rozsudek vyslovující bezúčinnost jiného exekučního titulu.

Čís. 257.

K pojmu nespravedlivé výhrůžky po rozumu § 870 obč. zák.

(Rozh. ze dne 19. srpna 1919, Rv II 211/19.)

Žalobce byl zaměstnancem žalované firmy. Pro neshodu o tom, přísluší-li žalobci zvláštní odměna za hodiny přes čas, propustila firma žalobce. Tento se tím spokojil a hledal si jiné místo. Nejsa však s to, by